

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 575

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 august 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 194 din 27 iunie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 14—16 și 18 din Legea nr. 333/2001 privind unele măsuri pentru diminuarea consecințelor încetării răscumpărării de unități de fond de către Fondul Național de Investiții.....	1—4	780.	— Hotărâre pentru modificarea componenței delegației părții române în Comisia mixtă pentru reconstituirea și marcarea frontierei de stat româno-iugoslave..... 9
Decizia nr. 206 din 9 iulie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. 3 teza finală din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată.....	5—6	781.	— Hotărâre privind protecția informațiilor secrete de serviciu 10—12
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
779. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri	6—9	785.	— Hotărâre privind trecerea Stadionului Municipal Oradea din proprietatea publică a statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului în proprietatea publică a municipiului Oradea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Oradea, județul Bihor..... 12—13
		787.	— Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a autorității teritoriale de ordine publică 13—16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 194

din 27 iunie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 14—16 și 18 din Legea nr. 333/2001 privind unele măsuri pentru diminuarea consecințelor încetării răscumpărării de unități de fond de către Fondul Național de Investiții

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 333/2001, excepție ridicată de Nicolae Bobâlcă în Dosarul nr. 1.575/2001 al Curții de Apel București — Secția a IV-a comercială.

La apelul nominal răspunde Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare prin consilier juridic Lucian Dumitrașcu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, în calitate de succesor legal cu titlu universal al Casei de

Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A., prin reprezentant, apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale și, în consecință, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, deoarece prevederile criticate nu contravin, așa cum susține autorul excepției, textelor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 ianuarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.575/2001, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 333/2001**, excepție ridicată de Nicolae Bobâlcă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susțin următoarele:

1. Dispozițiile art. 3 din Legea nr. 333/2001, prin care se stabilesc condițiile pentru a obține calitatea de beneficiar al legii, contravin prevederilor art. 4 alin. (2) din Legea fundamentală care consacră egalitatea între cetățeni „*fără deosebire de avere*“. Prevederea potrivit căreia dispozițiile Legii nr. 333/2001 se aplică celor care „au un venit lunar pe membru de familie, în luna depunerii cererii pentru acordarea ajutorului financiar, de până la 1 milion lei“ creează discriminări și este contrară art. 16 alin. (1) din Constituție, care statuează că „*cetățenii sunt egali în fața legii [...] fără privilegii și fără discriminări*“. Totodată se încalcă și dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care prevăd că „*exercitarea drepturilor și libertăților nerecunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe [...] origine națională sau socială, [...] avere, naștere sau orice altă situație*“.

2. Dispozițiile art. 14—16 din Legea nr. 333/2001 încalcă principiul constituțional al „garantării și ocrotirii“ proprietății private asupra sumelor de bani depuse la Fondul Național de Investiții, consfințit la art. 41 alin. (1) și (2), art. 135 alin. (1) și (6) din Constituția României și la art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În ceea ce privește art. 14 din Legea nr. 333/2001, se arată că Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare se subrogă C.E.C. în toate drepturile și obligațiile acestuia, cu toate că instanțele judecătorești au stabilit valabilitatea contractului de fidejusiune/cauțiune dintre Fondul Național de Investiții și C.E.C., contract ce dă dreptul tuturor investitorilor să fie despăgubiți fără a se crea discriminări între aceștia. Prin aceste dispoziții ale legii Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare dobândește o dublă calitate — de a recupera drepturile C.E.C. și de a despăgubi investitorii Fondului Național de Investiții conform contractului de fidejusiune —, fiind în același timp și creditor și debitor, ceea ce va duce la apărarea intereselor statului în defavoarea drepturilor investitorilor. Prin această reglementare Parlamentul a săvârșit un abuz de drept, legea criticată fiind contrară și dispozițiilor art. 1.106 și următoarele din Codul civil, care stabilesc regula subrogării în drepturile creditorului cu plată, regulă preluată și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 care prevede la art. 8 că cesiunea creanțelor băncilor la Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare se face cu plată. De altfel, sunt încălcate și dispozițiile art. 1.108 din Codul civil privitoare

la subrogația legală, în sensul că „în speță“ nu se regăsește nici una dintre cele patru ipoteze în care subrogația se face de drept.

Prin preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, fără plată, a drepturilor și obligațiilor C.E.C. se încalcă și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin care se reglementează dreptul la un proces echitabil.

3. Art. 18 din Legea nr. 333/2001 instituie o discriminare între investitorii Fondului Național de Investiții și Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, în sensul că aceasta din urmă este scutită de taxa judiciară de timbru, timbru judiciar și orice alte taxe referitoare la acțiunile în justiție, ceea ce reprezintă o nedreptate, un abuz din partea statului și contravine dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul cetățeanului la un proces echitabil.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a comercială apreciază că scopul Legii nr. 333/2001 este fixat de art. 1 al acesteia și constă în a stabili cadrul juridic pentru acordarea de ajutoare financiare unor investitori la Fondul Național de Investiții, unele măsuri pentru recuperarea sumelor investite la acest fond, precum și pentru reglementarea unor raporturi între C.E.C. și Oficiul pentru Recuperarea Creanțelor Bancare, în prezent Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare. Ca atare, legea, în ansamblul ei, conține dispoziții care se circumscriu scopului stabilit, prevederi ce nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. De asemenea, se consideră că prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cele din primul Protocol adițional nu pot fi invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 333/2001, întrucât dispozițiile dintr-o lege sau ordonanță se raportează numai la prevederile constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că dispozițiile art. 3 din Legea nr. 333/2001 sunt în concordanță cu prevederile art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1) și ale art. 20 din Legea fundamentală, deoarece Legea nr. 333/2001 are ca obiect de reglementare acordarea de ajutoare financiare unor categorii de investitori ai Fondului Național de Investiții, ceea ce corespunde art. 43 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Cetățenii au dreptul [...] la alte forme de asistență socială prevăzute de lege*“. Cu privire la constituționalitatea art. 14—16 din Legea nr. 333/2001 se arată că aceste dispoziții legale urmăresc să soluționeze o stare de criză, să conserve patrimoniul Fondului Național de Investiții și drepturile de creanță ale investitorilor, nefiind vorba de o încălcare a principiului garantării proprietății private și al inviolabilității acesteia, sens în care Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 335 din 28 noiembrie 2001 și prin Decizia nr. 28 din 30 ianuarie 2002. Pentru aceleași rațiuni nu poate fi admisă nici încălcarea prevederilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește dispozițiile art. 18 din Legea nr. 333/2001, se consideră că acestea sunt constituționale și nu contravin art. 21 alin. (1) din

Legea fundamentală și nici ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Guvernul arată că dispozițiile art. 3 din Legea nr. 333/2001 sunt în concordanță cu prevederile art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1) și ale art. 20 din Legea fundamentală, deoarece obiectul de reglementare al Legii nr. 333/2001 îl constituie acordarea unor ajutoare financiare unor categorii de investitori aflați în situații sociale și financiare deosebite, ceea ce este permis de art. 43 alin. (2) din Constituție. În ceea ce privește încălcarea art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că Legea nr. 333/2001 nu urmărește răscumpărarea unităților de fond de la Fondul Național de Investiții și, ca atare, pe această cale nu se aduce nici o atingere nici art. 14 din convenție și nici art. 20 din Legea fundamentală.

Cu privire la neconstituționalitatea art. 14—16 din Legea nr. 333/2001, Guvernul consideră că aceste dispoziții legale urmăresc soluționarea unei situații de criză, conservarea patrimoniului Fondului Național de Investiții și a drepturilor de creanță ale investitorilor, nefiind vorba de o încălcare a principiului garantării proprietății private și al inviolabilității acesteia, sens în care Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 335 din 28 noiembrie 2001 și prin Decizia nr. 28 din 30 ianuarie 2002.

În ceea ce privește neconstituționalitatea art. 18 din Legea nr. 333/2001, Guvernul apreciază că această susținere este neîntemeiată, deoarece scutirea de la plata taxei judiciare de timbru nu afectează accesul liber la justiție, reglementat la art. 21 alin. (1) din Legea fundamentală și la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform Încheierii de sesizare din 30 ianuarie 2002, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a IV-a comercială în Dosarul nr. 1.575/2001, dispozițiile Legii nr. 333/2001, în ansamblu. În realitate, potrivit susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate, sunt criticate dispozițiile art. 3, art. 14—16 și 18 din Legea nr. 333/2001 privind unele măsuri pentru diminuarea consecințelor încetării răscumpărării de unități de fond de către Fondul Național de Investiții, care au următorul cuprins:

— Art. 3: „(1) Beneficiază de un ajutor financiar de până la 10.000.000 lei persoanele fizice care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au investit în unități de fond la Fondul Național de Investiții și nu au efectuat nici o răscumpărare de unități de fond;

b) au un venit net lunar pe membru de familie, în luna depunerii cererii pentru acordarea ajutorului financiar, de până la 1.000.000 lei.

(2) În sensul prezentei legi, prin termenul familie se înțelege soțul, soția și copiii minori aflați în întreținerea acestora. Se asimilează termenului familie și persoana singură care are copii în întreținere.

(3) În cazul în care suma care a fost investită este mai mică decât ajutorul financiar prevăzut la alin. (1), ajutorul care se acordă persoanei în cauză se reduce până la limita sumei investite. [...];

— Art. 14: „(1) Oficiul pentru Recuperarea Creanțelor Bancare preia fără plată toate drepturile și obligațiile Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A., rezultate din actele juridice încheiate de aceasta cu Fondul Național de Investiții și/sau cu Societatea Comercială SOV INVEST — S.A., prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Oficiul pentru Recuperarea Creanțelor Bancare se subrogă în toate drepturile și obligațiile procesuale ale Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. și dobândește calitatea procesuală pe care aceasta o are, la data intrării în vigoare a prezentei legi, în toate procesele și cererile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, indiferent dacă este vorba de faza de judecată sau de executare silită.“;

— Art. 15: „Oficiul pentru Recuperarea Creanțelor Bancare efectuează toate demersurile legale în vederea conservării și realizării drepturilor de creanță rezultate din actele juridice prevăzute la art. 14.“;

— Art. 16: „(1) Creanțele Oficiului pentru Recuperarea Creanțelor Bancare, decurgând din actele juridice prevăzute la art. 14, se realizează potrivit legii speciale privind valorificarea și executarea silită a creanțelor bancare neperformante.

(2) Orice titlu constatator al creanței Oficiului de Recuperare a Creanțelor Bancare, precum și orice act încheiat de acesta pentru realizarea creanțelor preluate potrivit art. 14 constituie titlu executoriu, fără a fi necesară investirea cu formulă executorie.“;

— Art. 18: „Acțiunile în justiție, indiferent de natura lor, precum și căile de atac exercitate de Oficiul pentru Recuperarea Creanțelor Bancare în legătură cu actele juridice preluate în temeiul art. 14 sunt scutite de taxe judiciare de timbru, timbru judiciar și de orice alte taxe.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate aceste texte de lege contravin dispozițiilor constituționale sau altor dispoziții legale, astfel:

— art. 3 din Legea nr. 333/2001 este contrar prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2) „Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni“, art. 16 alin. (1) „Egalitatea în drepturi“, precum și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la interzicerea discriminării;

— art. 14—16 din lege încalcă dispozițiile art. 41 alin. (1) și (2) „Protecția proprietății private“, ale art. 135 alin. (1) și (6) „Proprietatea“ din Constituție, precum și prevederile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind protecția proprietății;

— art. 18 din legea criticată contravine art. 4 alin. (2) „Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni“ și art. 21 alin. (1) „Accesul liber la justiție“ din Constituție. De asemenea, se susține și încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează să fie respinsă.

I. O primă categorie de critici privește dispozițiile art. 3 din lege, în legătură cu care se susține, în esență, că instituie o discriminare bazată pe avere între investitorii Fondului Național de Investiții, deoarece numai cei care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 3 din lege devin beneficiari ai acesteia. Așa cum se poate constata, prevederile art. 3 din Legea nr. 333/2001 nu urmăresc să despăgubească investitorii Fondului Național de Investiții pentru pagubele suferite prin încetarea capacității de plată a fondului, ci au rolul de a acorda ajutoare sociale acelor investitori care se găsesc într-o situație de natura celei reglementate de art. 43 alin. (2), conform căruia cetățenii au dreptul la diferite forme de asistență socială prevăzute de lege. Rațiunea acestor dispoziții legale — așa cum se arată în Decizia Curții Constituționale nr. 335 din 28 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 30 ianuarie 2002 — rezidă în faptul că la sfârșitul lunii mai 2000 Fondul Național de Investiții, înființat în anul 1995, a încetat răscumpărarea unităților de fond, iar investitorii fondului au fost păgubiți cu sume importante de bani și au reclamat organelor în drept existența unor fapte penale care au determinat prăbușirea fondului. Pe rolul instanțelor judecătorești se află mai multe cauze ce au ca obiect „criza FNI” și pentru eliminarea tensiunii sociale a fost adoptată Legea nr. 333/2001, care vizează, pe de o parte, acordarea unor ajutoare persoanelor care au investit în fond ultimele economii, iar pe de altă parte, să conserve disponibilitățile fondului și să soluționeze problema implicării C.E.C. în această criză.

Ca atare, dispozițiile art. 3 din Legea nr. 333/2001 nu creează vreo discriminare între investitori pe criteriul averii, astfel că nu sunt încălcate prevederile art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1) din Constituție și nici ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

II. Cea de a doua critică de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 14—16 din Legea nr. 333/2001. Se arată că prin aceste dispoziții ale legii, potrivit cărora Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare se subrogă C.E.C., cu toate că instanțele judecătorești au stabilit valabilitatea contractului de fidejusiune/cauțiune dintre F.N.I. și C.E.C.,

scad șansele investitorilor F.N.I. de a fi despăgubiți și se ajunge la apărarea exclusivă a intereselor statului în dauna celor ale investitorilor F.N.I.

Din examinarea dispozițiilor legale criticate rezultă că preluarea de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare a drepturilor și obligațiilor C.E.C. rezultate din acte juridice încheiate cu Fondul Național de Investiții și cu Societatea Comercială „SOV INVEST” — S.A. reprezintă, alături de celelalte soluții legale, o măsură menită să concure la soluționarea unei stări de criză, la conservarea patrimoniului fondului și a drepturilor de creanță ale creditorilor. Ca atare, nu sunt încălcate dispozițiile constituționale privitoare la ocrotirea și inviolabilitatea proprietății private și nici prevederile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

III. A treia critică de neconstituționalitate se referă la art. 18 din Legea nr. 333/2001 care ar institui o discriminare între investitorii Fondului Național de Investiții și Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare prin scutirea acesteia din urmă de plata taxei judiciare de timbru, timbru judiciar și alte taxe referitoare la acțiunile în justiție, ceea ce contravine art. 21 alin. (1) din Constituție și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea Constituțională a stabilit în practica sa că liberul acces la justiție nu este afectat de instituirea unor taxe de timbru sau de scutirea de la plata acestora. Astfel, prin Decizia nr. 29 din 30 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 26 aprilie 2002, și Decizia nr. 28 din 30 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 1 martie 2002, Curtea a statuat că legiuitorul poate acorda scutiri de taxe fără să încalce liberul acces la justiție.

Cu privire la constituționalitatea unor dispoziții ale Legii nr. 333/2001, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 335 din 28 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 30 ianuarie 2002, și prin Decizia nr. 28 din 30 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 1 martie 2002, constatând constituționalitatea acestora. Soluția și considerentele deciziilor menționate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 14—16 și 18 din Legea nr. 333/2001 privind unele măsuri pentru diminuarea consecințelor încetării răscumpărării de unități de fond de către Fondul Național de Investiții, excepție ridicată de Nicolae Bobâlcă în Dosarul nr. 1.575/2001 al Curții de Apel București — Secția a IV-a comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 iunie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 206

din 9 iulie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. 3 teza finală din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. 3 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Neculai Pasan în Dosarul nr. 2.437/2001 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, ca inadmisibilă, arătând că asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 70/2001, declarând textul neconstituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.437/2001, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. 3 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată**, excepție ridicată de Neculai Pasan într-o cauză civilă având ca obiect constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a unei locuințe, încheiat de autorul excepției cu Societatea Comercială „CHIMPEX” — S.A. din Constanța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 19 alin. 3 din Legea nr. 85/1992, republicată, contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) din Constituție.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților arată că excepția este inadmisibilă, întrucât asupra constituționalității dispozițiilor art. 19 alin. 3 din Legea nr. 85/1992 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 70 din 27 februarie 2001,

constatând că dispoziția „*Sumele restituite nu sunt purtătoare de dobânzi și nici nu se actualizează*” este neconstituțională.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât Curtea a constatat printr-o decizie anterioară neconstituționalitatea dispoziției legale criticate.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată. Critica de neconstituționalitate are ca obiect prevederile art. 19 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998. Prin art. 19 din această lege sunt sancționate cu nulitate absolută contractele de vânzare-cumpărare de locuințe sau de spații cu altă destinație, încheiate cu încălcarea dispozițiilor Decretului-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație și ale Legii nr. 85/1992. În alin. 3 al aceluiași articol se reglementează sesizarea instanțelor judecătorești pentru constatarea nulității, precum și restabilirea situației anterioare prin restituirea prețului de vânzare, dar cu reținerea chiriei aferente perioadei de la contractare și până la restituire. În sfârșit, teza finală a acestui alineat prevede că „*Sumele restituite nu sunt purtătoare de dobânzi și nici nu se actualizează*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 19 alin. 3 din Legea nr. 85/1992 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 70 din 27 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 10 mai 2001, constatând că prevederea potrivit căreia „*Sumele restituite nu sunt purtătoare de dobânzi și nici nu se actualizează*” este neconstituțională. În considerentele acestei decizii Curtea a reținut că desființarea unui contract de vânzare-cumpărare prin constatarea nulității absolute a acestuia impune restabilirea situației existente la data încheierii contractului și aplicarea principiului *restitutio in integrum*. Aceasta presupune ca fiecărei părți a contractului să i se restituie integral și la valoarea reală tot ceea ce a prestat în temeiul contractului desființat. Alin. 3 al art. 19 din Legea nr. 85/1992, republicată, respectă acest principiu numai în privința drepturilor societății comerciale vânzătoare, care reprimește atât locuința, cât și beneficiul nerealizat în perioada în care locuința a fost folosită de cumpărător, și anume sub forma chiriei; pe de altă parte,

cumpărătorul reprimește numai suma de bani efectiv plătită cu titlu de preț, din care se reține chiria aferentă, fără a avea dreptul la actualizarea prețului, în sensul de a se ține seama de deprecierea produsă ca urmare a inflației a valorii reale a sumei de bani remise de el la încheierea contractului și nici dreptul la acordarea, sub forma dobânzii, a beneficiului nerealizat în decursul perioadei în care nu a folosit acești bani. Rezultă deci că vânzătorul se bucură de protecția deplină a proprietății sale, pe când cumpărătorul suferă o semnificativă pierdere patrimonială. Curtea a mai observat că, prin ipoteză, calitatea de vânzător revine întotdeauna unei societăți comerciale cu capital integral de stat, iar cea de cumpărător uneia sau mai multor persoane fizice. În aceste condiții Curtea a reținut că teza finală a art. 19 alin. (3) din Legea nr. 85/1992, republicată, îi favo-

rizează pe titularii proprietății private de stat în raport cu titularii proprietății private particulare și prin aceasta încalcă prevederile art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție, conform căroră „*Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular*“.

Întrucât Curtea a constatat printr-o decizie anterioară neconstituționalitatea dispoziției legale criticate, aceasta, în temeiul art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu mai poate face obiectul unei excepții de neconstituționalitate, operând o cauză de inadmisibilitate, iar potrivit dispozițiilor alin. (6) din același articol, dacă se ridică o astfel de excepție, instanța judecătorească trebuie să o respingă, pentru acest temei, printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. 3 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Neculai Pasan în Dosarul nr. 2.437/2001 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iulie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 137 alin. (4) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, precum și ale art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2001 privind unele măsuri în domeniile culturii și artei, cultelor, cinematografilei și dreptului de autor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 574/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, denumit în continuare *Oficiu*, funcționează în subordinea Guvernului, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu autoritate unică pe teritoriul României în ceea ce privește evidența, observarea și controlul aplicării legislației în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe.

(2) Oficiul are personalitate juridică și sediul în municipiul București, Calea Victoriei nr. 91—93, sectorul 1.

Art. 2. — (1) Ministrul culturii și cultelor asigură coordonarea Oficiului.

(2) Oficiul este condus de un director general numit prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului culturii și cultelor.

Art. 3. — Cheltuielile curente și de capital ale Oficiului se finanțează din alocații acordate distinct de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Culturii și Cultelor.

Art. 4. — (1) Oficiul exercită următoarele atribuții principale:

a) inițiază programe de cooperare, în calitate de autoritate unică pe teritoriul României în ceea ce privește evidența, observarea și controlul aplicării legislației în domeniu, convenite cu alte autorități competente să exercite acțiuni de control, pe bază de protocol, privind culegerea și centralizarea informațiilor, efectuarea de analize privind încălcarea legislației specifice, derularea acțiunilor comune de control și urmărirea soluționării în justiție a cazurilor constatate;

b) inițiază proiecte de acte normative în domeniul dreptului de autor și drepturilor conexe, în condițiile legii;

c) organizează și administrează evidența repertoriului de opere și de autori primit de la organismele de gestiune colectivă pentru drepturile de autor și drepturile conexe;

d) acordă avize pentru constituirea ca persoane juridice, în condițiile legii, a organismelor de gestiune colectivă și urmărește aplicarea legislației de către organismele a căror constituire a avizat-o;

e) avizează, în condițiile legii, elaborarea și negocierea tabelelor și a metodologiilor stabilite de organismele de gestiune colectivă cu asociațiile patronale de utilizatori;

f) exercită, la cererea și pe cheltuiala titularilor unor drepturi protejate, funcții de observare și de control asupra activităților susceptibile de încălcarea legislației privind dreptul de autor și drepturile conexe acestuia;

g) încheie procese-verbale de constatare a faptelor care încalcă dispozițiile legale referitoare la dreptul de autor și la drepturile conexe dreptului de autor, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală, și sesizează organele competente în cazul faptelor care ar putea întruni elementele infracțiunii, în legătură cu care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

h) constată și sancționează contravențiile din domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe dreptului de autor;

i) controlează și decide asupra modului de gestionare a marcajelor holografice utilizate în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe dreptului de autor;

j) administrează Registrul național al fonogramelor și Registrul programelor pentru calculator;

k) intervine, pe cale de mediere, în negocierile dintre organismele de gestiune colectivă și utilizatori;

l) colaborează cu organele de specialitate similare și cu organizațiile internaționale din domeniu.

(2) Oficiul îndeplinește orice alte atribuții, potrivit competențelor prevăzute de lege.

Art. 5. — (1) Structura organizatorică a Oficiului este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre; în cadrul direcțiilor, prin decizie a directorului general, pot fi organizate servicii și birouri.

(2) Numărul maxim de posturi este de 42, exclusiv directorul general.

(3) Statul de funcții se aprobă de ministrul culturii și cultelor.

Art. 6. — (1) Directorul general are următoarele atribuții principale:

a) răspunde de organizarea și conducerea activității Oficiului;

b) numește directorul general adjunct și personalul din subordine, în condițiile legii, și decide asupra structurii pe compartimente a direcțiilor din cadrul Oficiului, stabilește atribuțiile pe compartimente și sarcinile personalului din subordine;

c) este ordonator de credite, în condițiile legii, pentru fondurile pe care le gestionează;

d) coordonează activitățile prin care se asigură resursele financiare necesare, precum și evidența valorică a mișcării întregului patrimoniu;

e) coordonează activitatea serviciului de audit intern, potrivit legii;

f) aprobă bilanțul contabil și contul de execuție bugetară;

g) verifică și asigură achitarea obligațiilor financiare datorate de Oficiu la bugetul de stat;

h) coordonează activitatea de control privind aplicarea legislației specifice domeniului;

i) coordonează și controlează activitatea juridică, de contencios și relații internaționale;

j) numește membrii Colegiului consultativ al Oficiului și convoacă ședințele acestuia;

k) aprobă Regulamentul de funcționare a Colegiului consultativ al Oficiului;

l) coordonează și controlează activitatea privind registrele naționale și gestiunea colectivă a dreptului de autor și drepturilor conexe;

m) reprezintă și angajează Oficiul în raporturile cu alte autorități publice, organisme și organizații din țară și reprezintă România în raporturile cu autorități similare din străinătate.

(2) Directorul general îndeplinește orice alte atribuții, potrivit competențelor prevăzute de lege.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale directorul general emite decizii.

(4) În absența directorului general atribuțiile acestuia sunt exercitate de directorul general adjunct, în baza unei decizii scrise a directorului general.

(5) Directorul general adjunct coordonează activitatea direcțiilor din subordine și îndeplinește orice alte atribuții desemnate prin decizie a directorului general, conform legii.

Art. 7. — (1) În cadrul Oficiului, pe lângă directorul general funcționează Colegiul consultativ al Oficiului, în componența căruia intră directorul general, directorul general adjunct și ceilalți directori din cadrul Oficiului.

(2) Directorul general este președintele Colegiului consultativ al Oficiului, pe care îl convoacă lunar sau ori de câte ori este necesar.

(3) Colegiul consultativ al Oficiului are următoarele atribuții principale:

a) dezbate strategiile pentru îndeplinirea obiectivelor prioritare în domeniul protecției dreptului de autor și a drepturilor conexe;

b) dezbate programele periodice de acțiune ale Oficiului;

c) analizează proiectele de acte normative propuse de Oficiu.

Art. 8. — (1) Directorul general al Oficiului este salarizat la nivelul funcției asimilate cu funcțiile de demnitate publică prevăzute la nr. crt. 1 din anexa nr. III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările ulterioare.

(2) Salariații Oficiului sunt salariați conform prevederilor legale aplicabile personalului din sectorul bugetar.

Art. 9. — (1) Oficiul exercită acțiunile de observare și control din oficiu ori la solicitarea persoanelor fizice sau juridice interesate.

(2) Acțiunile de observare și control exercitate din oficiu se finanțează din bugetul propriu.

(3) Acțiunile de observare și control exercitate la cererea persoanelor fizice sau juridice se efectuează de către personalul specializat al Oficiului numai în baza unei solicitări scrise și motivate. Personalul specializat al Oficiului împreună cu reprezentantul solicitantului convin asupra programului și bugetului acțiunii. Contravaloarea cheltuielilor aferente estimate va fi depusă la casieria Oficiului înainte de începerea acțiunii. După efectuarea acțiunii, pe baza documentelor justificative, se va face decontarea sumelor.

(4) În exercitarea atribuțiilor de observare și control personalul specializat al Oficiului are acces la toate actele, documentele și informațiile necesare îndeplinirii scopului acțiunii.

(5) În exercitarea atribuțiilor de observare și control la cerere, precum și a celor de constatare și sancționare a contravențiilor asociațiile constituite potrivit legii de titularii de drepturi de autor și de drepturi conexe în scopul combaterii pirateriei pot participa în calitate de observator.

Art. 10. — În exercitarea atribuțiilor sale Oficiul colaborează cu autoritățile care au competențe în domeniul protecției proprietății intelectuale și poate să efectueze împreună cu acestea acțiuni comune.

Art. 11. — (1) În vederea finalizării negocierilor asupra tabelelor și metodologiilor negociate potrivit art. 131 alin. (4) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările ulterioare, părțile negociatoare vor desemna, prin tragere la sorți, 3 arbitri de pe lista celor 20 de arbitri numiți prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului culturii și cultelor, care vor participa la medierea efectuată de Oficiu.

(2) Arbitrii au obligația de a prezenta un raport final asupra arbitrajului efectuat, cuprinzând o soluție unică rezultată prin vot, în baza căruia Oficiul va decide forma definitivă a tabelelor și a metodologiilor negociate, conform procedurilor prevăzute la art. 131 alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările ulterioare.

(3) Înainte de desemnarea arbitrilor prin tragere la sorți părțile negociatoare vor conveni asupra sumei globale convenite acestora și o vor depune la Oficiu. Oficiul convoacă arbitrii rezultați prin tragerea la sorți și organizează desfășurarea ședințelor de mediere la sediul său.

(4) Raportul arbitrilor se depune în termen de 15 zile de la data desemnării lor. În cazul depășirii acestui termen de către arbitri Oficiul va decide forma finală a tabelelor și metodologiilor. În această situație arbitrii nu vor fi remunerați, iar Oficiul va propune revocarea acestora din corpul de arbitri.

(5) La depunerea raportului în termen arbitrii vor fi remunerați în mod egal din suma depusă la Oficiu.

Art. 12. — Oficiul are dreptul la un autoturism în parc comun, pentru transportul personalului din aparatul propriu, cu un consum lunar mediu de carburanți de 250 litri, și la două autovehicule pentru transport de marfă și de persoane, necesare pentru îndeplinirea activităților specifice, cu un consum lunar mediu de 400 litri pentru fiecare autovehicul.

Art. 13. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 28/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 19 ianuarie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul anexei se modifică și va avea următorul cuprins:**

„UNITĂȚILE

care funcționează în subordinea, sub autoritatea Ministerului Culturii și Cultelor ori în coordonarea ministrului culturii și cultelor“

2. **După poziția nr. 5 din capitolul I „Organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice finanțate integral de la bugetul de stat“ se introduce poziția nr. 6 cu următorul cuprins:**

„6. Oficiul Român pentru Drepturile de Autor — organ de specialitate al administrației publice centrale

Bugetul de stat“

Art. 14. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 846/2001 privind organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru

Drepturile de Autor și a corpului de arbitri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 6 septembrie 2001.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

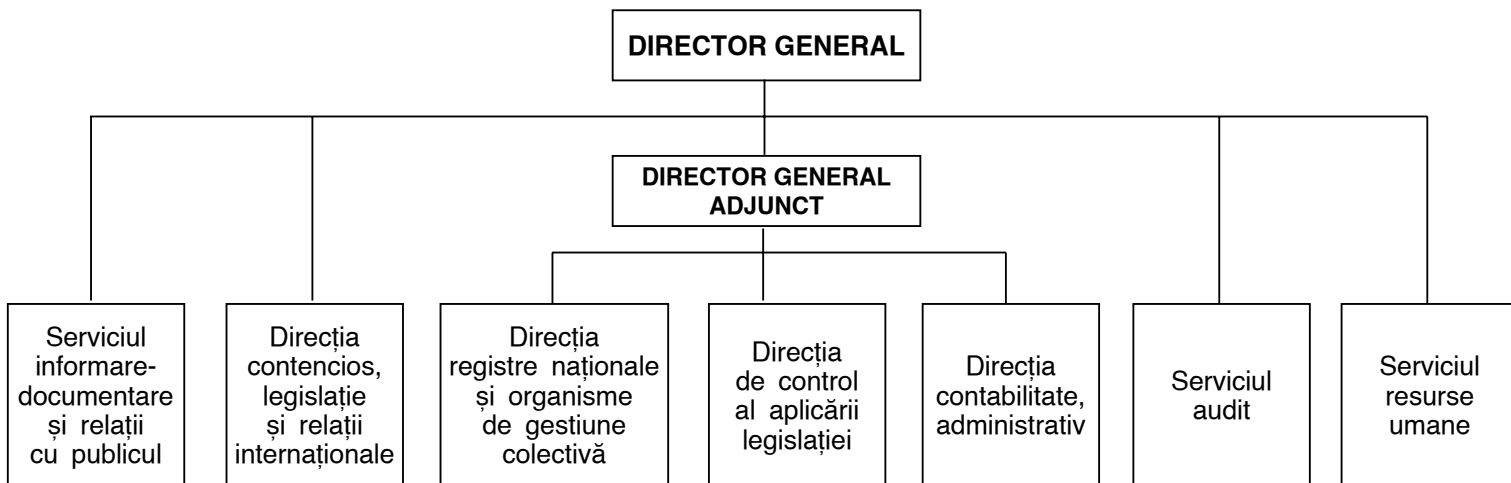
Ministrul culturii și cultelor,
Răzvan Theodorescu

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Numărul maxim de posturi =
42 (exclusiv directorul general)

ORGANIGRAMA
Oficiului Român pentru Drepturile de Autor

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru modificarea componenței delegației părții române în Comisia mixtă pentru reconstituirea și marcarea frontierei de stat româno-iugoslave

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se eliberează din calitatea de președinte al delegației părții române în Comisia mixtă pentru reconstituirea și marcarea frontierei de stat româno-iugoslave domnul colonel Totorcea Vasile din Ministerul de Interne, prevăzut la pct. 4 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 217/1994 pentru numirea delegațiilor părții române în comisiile mixte privind regimul frontierei de stat dintre România și Republica Federativă Iugoslavia, cu modificările ulterioare.

(2) Se eliberează din calitatea de membru al delegației părții române în Comisia mixtă pentru reconstituirea și marcarea frontierei de stat româno-iugoslave domnul colonel Bercaru Gheorghe din Ministerul de Interne și domnul Roman Pamfil din Ministerul Afacerilor Externe, prevăzuți la

pct. 5—6 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 217/1994.

Art. 2. — (1) Se numește în calitatea de președinte al delegației părții române în Comisia mixtă pentru reconstituirea și marcarea frontierei de stat româno-iugoslave domnul locotenent-colonel Daminescu Constantin din Ministerul de Interne.

(2) Se numesc în calitatea de membru al delegației părții române în Comisia mixtă pentru reconstituirea și marcarea frontierei de stat româno-iugoslave domnul Rîcu Gheorghe din Ministerul de Interne și domnul Ion Gâlea din Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 3. — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră din Ministerul de Interne va asigura punerea în aplicare a prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul de interne,
Toma Zaharia,
secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,
Mihnea Motoc,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind protecția informațiilor secrete de serviciu

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 31 alin. (1), art. 32 și ale art. 42 lit. h) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, se aplică în mod corespunzător și informațiilor secrete de serviciu în ceea ce privește:

a) clasificarea, declassificarea și măsurile minime de protecție;

b) regulile generale de evidență, întocmire, păstrare, procesare, multiplicare, manipulare, transport, transmitere și distrugere;

c) obligațiile și răspunderile ce revin conducătorilor autorităților și instituțiilor publice, agenților economici și altor persoane juridice;

d) accesul cetățenilor străini, al cetățenilor români care au și cetățenia altui stat, precum și al persoanelor apatride la informații clasificate și în locurile în care se desfășoară activități, se expun obiecte sau se execută lucrări din această categorie;

e) exercitarea controlului asupra măsurilor de protecție.

Art. 2. — (1) Pentru identificarea documentelor cu caracter secret de serviciu numărul de înregistrare al acestora va fi precedat de litera S, iar pe fiecare pagină se va înscrie „secret de serviciu“.

(2) Informațiile secrete de serviciu constituite în dosare, precum și cele legate în volume distincte se marchează pe copertă și pe pagina de titlu.

Art. 3. — Evidența documentelor secrete de serviciu se ține separat de cea a documentelor secrete de stat și nesecrete, în registrul special destinat acestui scop, conform modelului prezentat în anexa nr. 1.

Art. 4. — Este interzisă scoaterea din incinta unității deținătoare a informațiilor secrete de serviciu fără aprobarea conducătorului acesteia.

Art. 5. — Funcțiile care presupun accesul la informații secrete de serviciu se stabilesc de către conducătorii unităților deținătoare.

Art. 6. — (1) Accesul personalului la informațiile secrete de serviciu este permis numai în baza autorizației scrise, conform modelului prezentat în anexa nr. 2, emisă de conducătorul unității.

(2) Evidența autorizațiilor de acces la informații secrete de serviciu se ține centralizat de structura/funcționarul de securitate în Registrul pentru evidența autorizațiilor de acces la informații secrete de serviciu, conform modelului prezentat în anexa nr. 3.

Art. 7. — (1) În vederea eliberării autorizației de acces la informații secrete de serviciu persoana care urmează să ocupe o funcție ce presupune accesul la astfel de informații prezintă structurii/funcționarului de securitate, în condițiile legii, recomandări și referințe asupra onestității și profesionalismului, din partea persoanelor cu funcții de conducere cărora li se subordonează direct sau a reprezentanților autorizați ai altor persoane juridice, după caz, și va semna un angajament de confidențialitate.

(2) După ce verifică autenticitatea documentelor menționate la alin. (1) structura/funcționarul de securitate prezintă conducătorului unității propuneri privind oportunitatea

eliberării autorizației de acces la informațiile secrete de serviciu.

Art. 8. — (1) Retragerea autorizației de acces la informații secrete de serviciu se face de către conducătorul unității deținătoare, în următoarele cazuri:

a) la încetarea raporturilor de muncă ori de serviciu, după caz, dintre unitate și deținătorul autorizației sau a calității de demnitate publică;

b) când atribuțiile specifice postului pe care este încadrat deținătorul autorizației nu mai presupun accesul la astfel de informații;

c) când deținătorul autorizației a încălcat reglementările privind protecția informațiilor secrete de serviciu.

(2) După retragerea autorizației de acces la informații secrete de serviciu structura/funcționarul de securitate procedează la distrugerea acesteia, pe bază de proces-verbal.

Art. 9. — Accesul cetățenilor străini, al cetățenilor români care au și cetățenia altui stat, precum și al persoanelor apatride la informații secrete de serviciu este permis în condițiile stabilite prin Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, pe baza autorizației speciale de acces.

Art. 10. — Transportul informațiilor secrete de serviciu se efectuează conform reglementărilor în materie, stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 11. — (1) În cazul compromiterii informațiilor secrete de serviciu conducătorii unităților deținătoare vor dispune efectuarea cercetării administrative pentru a stabili condițiile în care s-a produs, responsabilitățile și posibilitățile de recuperare sau limitare a prejudiciilor.

(2) Unitățile deținătoare de informații secrete de serviciu vor aduce de îndată la cunoștință instituțiilor investite cu atribuții de coordonare a activității și de control al măsurilor privitoare la protecția informațiilor clasificate, conform competențelor materiale, cazurile de compromitere a informațiilor secrete de serviciu.

(3) Pentru recuperarea prejudiciilor cauzate de compromiterea informațiilor secrete de serviciu unitățile deținătoare se pot adresa instanțelor judecătorești.

Art. 12. — Nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri atrage răspunderea penală, civilă, contravențională sau disciplinară, după caz, în condițiile legii.

Art. 13. — (1) Sancțiunile contravenționale prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 585/2002 se aplică și în cazul nerespectării normelor ce privesc protecția informațiilor secrete de serviciu, în măsura în care se referă la obligațiile ce rezultă din activitățile prevăzute la art. 1.

(2) Limitele amenzilor contravenționale în cazul nerespectării normelor ce privesc protecția informațiilor secrete de serviciu se reduc la jumătate, fără ca limitele minime speciale astfel stabilite să se situeze sub limitele minime generale prevăzute de lege.

Art. 14. — Nerespectarea prevederilor art. 4 și ale art. 6 alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu avertisment sau cu amendă de la 500.000 lei la 10.000.000 lei.

Antetul unității

AUTORIZAȚIE DE ACCES LA INFORMAȚII SECRETE DE SERVICIU

Seria numărul

Prin prezenta se autorizează accesul la informații secrete de serviciu al
domnului/doamnei
(numele, prenumele, codul numeric personal)
angajat/angajată al/a unității noastre în funcția de
Prezenta autorizație este valabilă până la data de

Șeful unității,

.....
(semnătura și ștampila)

*Șeful structurii de securitate/
Funcționarul de securitate,*
.....

ANEXA Nr. 3

ROMÂNIA

.....
(unitatea)

Secret de serviciu
(după completare)
Exemplar unic

Compartimentul
Nr. din

REGISTRUL**pentru evidența autorizațiilor de acces la informații secrete de serviciu**

Data deschiderii evidenței
Data închiderii evidenței

Nr. crt.	Numele, prenumele și datele de identificare ale posesorului	Funcția și compartimentul în care își desfășoară activitatea	Data eliberării autorizației	Seria și numărul autorizației	Perioada de valabilitate	Data retragerii	Motivul retragerii	Observații

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

privind trecerea Stadionului Municipal Oradea din proprietatea publică a statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului în proprietatea publică a municipiului Oradea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Oradea, județul Bihor

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 9 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea cu titlu gratuit a imobilului Stadionul Municipal Oradea din municipiul Oradea, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din proprietatea publică

a statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului în proprietatea publică a municipiului Oradea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Oradea, județul Bihor.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

p. Ministrul tineretului și sportului,
Nicolae Mărășescu,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 25 iulie 2002.
Nr. 785.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a Stadionului Municipal Oradea care trece din proprietatea publică a statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului în proprietatea publică a municipiului Oradea și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Oradea, județul Bihor

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul Oradea, Str. Olimpiadei nr. 1, județul Bihor Număr de identificare la Ministerul Finanțelor Publice: 36.019 Cod de clasificare: 8.29.13	Statul român	Municipiul Oradea	1. Teren de joc nr. 1 — principal = 10.073 m ² 2. Teren de joc nr. 2 — secundar = 6.712 m ² 3. Teren de joc nr. 3 (cu zgură) = 6.500 m ² 4. Tribuna A cu capacitate de 8.050 de locuri 5. Tribuna B cu capacitate de 3.200 de locuri 6. Tribunele C, D, E și F cu capacitate de 6.000 de locuri 7. Două peluze cu capacitate de 8.000 de locuri 8. Vestiare sub tribuna C = 49,00 m ² 9. Două vestiare sub tribuna B = 500,50 m ² 10. Spălătorie sub tribuna A = 89,60 m ² 11. Gard de protecție a terenului de joc nr. 1 = 416,40 m ² 12. Gard de împrejmuire a întregului stadion = 895,00 m ² 13. Suprafața de acces și suprafața împrejmuită = 10.024,9 m ² Suprafața totală = 33.949 m²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a autorității teritoriale de ordine publică

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 21 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a autorității teritoriale de ordine publică, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul de interne,
Toma Zaharia,
secretar de stat

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

București, 25 iulie 2002.
Nr. 787.

REGULAMENT**de organizare și funcționare a autorității teritoriale de ordine publică****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Autoritatea teritorială de ordine publică este organism cu rol consultativ, fără personalitate juridică, care se constituie și funcționează pe lângă Consiliul General al Municipiului București, respectiv pe lângă fiecare consiliu județean, și care își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române și ale prezentului regulament, în scopul asigurării bunei desfășurări și sporirii eficienței serviciului polițienesc din unitatea administrativ-teritorială în care funcționează.

Art. 2. — Autoritatea teritorială de ordine publică asigură, prin activitatea sa, reprezentarea și promovarea intereselor comunității în scopul asigurării unui climat de siguranță și securitate publică.

CAPITOLUL II**Constituirea autorității teritoriale de ordine publică**

Art. 3. — Pentru nominalizarea membrilor autorității teritoriale de ordine publică, conform componentei prevăzute la art. 17 din Legea nr. 218/2002, prefectii desemnează prin ordin un comitet de organizare, din care fac parte: subprefectul, un viceprimar al municipiului București, unul dintre vicepreședinții consiliului județean, 3 consilieri și un reprezentant al Direcției generale de poliție a municipiului București, respectiv al inspectoratului de poliție județean.

Art. 4. — În termen de 5 zile de la constituire Comitetul de organizare solicită Consiliului General al Municipiului București, respectiv consiliului județean, să desemneze câte 6 consilieri ca membri ai autorității teritoriale de ordine publică. O astfel de cerere se adresează și primarului general al municipiului București, respectiv președintelui consiliului județean, pentru a desemna 3 reprezentanți ai comunității, precum și Consiliului Direcției generale de poliție a municipiului București, respectiv consiliului inspectoratului de poliție județean, ca organe teritoriale de conducere și control ale Corpului Național al Polițiștilor, pentru a desemna un reprezentant al său.

Art. 5. — Subprefectul, șeful Direcției generale de poliție a municipiului București, respectiv șeful inspectoratului de poliție județean și șeful Corpului gardienilor publici al municipiului București, respectiv al județului, sunt membri de drept ai autorității teritoriale de ordine publică.

Art. 6. — În baza nominalizărilor făcute conform art. 4 și 5 Comitetul de organizare convoacă membrii autorității teritoriale de ordine publică în ședința de constituire, pentru alegerea președintelui autorității teritoriale de ordine publică, conform art. 17 alin. (4) din Legea nr. 218/2002, și stabilirea componentei comisiilor de lucru prevăzute la art. 13.

Art. 7. — Desemnarea nominală a membrilor autorității teritoriale de ordine publică este validată de Consiliul General al Municipiului București, respectiv de consiliul județean, conform art. 17 alin. (3) din Legea nr. 218/2002, dată de la care Comitetul de organizare se dizolvă.

Art. 8. — Mandatul membrilor autorității teritoriale de ordine publică este valabil până la următoarele alegeri locale pentru Consiliul General al Municipiului București, respectiv pentru consiliile județene, urmând ca după alegerile locale să fie desemnată o altă componentă pentru o perioadă de 4 ani.

Art. 9. — (1) Calitatea de membru al autorității teritoriale de ordine publică se pierde în cazul în care titularul nu mai îndeplinește funcția care a determinat desemnarea sa, iar pentru reprezentanții comunității, în situația în care își schimbă domiciliul în altă unitate administrativ-teritorială ori ca urmare a revocării lor.

(2) Membrii autorității teritoriale de ordine publică, care și-au pierdut această calitate în condițiile prevăzute la alin. (1) sau ca urmare a decesului ori a altor motive care îi împiedică să își îndeplinească în mod corespunzător atribuțiile conferite de această calitate, vor fi înlocuiți cu alte persoane, desemnate conform art. 4 și 5 și validate în prima ședință în plen a Consiliului General al Municipiului București, respectiv a consiliului județean.

CAPITOLUL III**Organizarea și funcționarea autorității teritoriale de ordine publică**

Art. 10. — În vederea realizării atribuțiilor prevăzute de Legea nr. 218/2002 autoritatea teritorială de ordine publică își desfășoară activitatea în plen și în comisii de lucru.

Art. 11. — Plenul se întrunește trimestrial în ședință ordinară și ori de câte ori este nevoie în ședință extraordinară, la convocarea scrisă a președintelui sau la solicitarea a cel puțin 4 membri, adresată președintelui.

Art. 12. — Președintele reprezintă autoritatea teritorială de ordine publică, având în principal următoarele atribuții:

- a) convoacă și conduce ședințele plenului;
- b) coordonează activitatea comisiilor de lucru și a secretariatului executiv;
- c) prezintă trimestrial informări asupra eficienței serviciului polițienesc în ședințele Consiliului General al Municipiului București, respectiv ale consiliului județean;
- d) coordonează elaborarea raportului anual asupra activității poliției.

Art. 13. — (1) Comisiile de lucru sunt:

- a) Comisia de coordonare, situații de urgență și pentru petiții;
- b) Comisia de planificare, stabilire și evaluare a indicatorilor de performanță minimali;
- c) Comisia pentru probleme sociale, standarde profesionale, consultanță și drepturile omului.

(2) Comisiile prevăzute la alin. (1) se întrunesc lunar.

(3) Informările periodice, planurile de măsuri, programele, strategiile de acțiune și orice alte documente elaborate de comisiile de lucru, prin care se angajează autoritatea teritorială de ordine publică în relațiile cu terții, se supun spre adoptare sau, după caz, spre aprobare plenului acesteia, care se pronunță în acest sens.

Art. 14. — (1) Comisia de coordonare, situații de urgență și pentru petiții este compusă din 5 membri, după

cum urmează: 2 consilieri, inclusiv președintele autorității, un reprezentant al comunității, șeful Direcției generale de poliție a municipiului București, respectiv al inspectoratului de poliție județean, și șeful Corpului gardienilor publici al municipiului București, respectiv al județului.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) are următoarele atribuții:

a) organizează consultări cu membrii comunității locale și cu organizațiile neguvernamentale cu privire la prioritățile siguranței persoanei și ordinii publice și, pe această bază, întocmește un plan strategic anual cu caracter de recomandare pentru unitățile de poliție;

b) monitorizează activitățile poliției și sesizează eventualele deficiențe în activitatea acesteia, în vederea luării operative a măsurilor de înlăturare a acestora;

c) face propuneri pentru soluționarea de către organele de poliție a sesizărilor care îi sunt adresate, referitoare la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

d) la propunerea unităților de poliție sau din proprie inițiativă analizează activitatea instituțiilor investite cu atribuții de sprijin al persoanelor aflate în situații de risc ori cu comportamente inadecvate (bolnavi psihic, minori, liberați din penitenciare, persoane lipsite de mijloace de subsistență etc.), recomandând acestora luarea unor măsuri pentru creșterea eficienței activității desfășurate;

e) întreprinde măsuri pentru cointeresarea organizațiilor neguvernamentale în exercitarea actului de prevenire a criminalității;

f) identifică logistica necesară pentru eficientizarea exercitării serviciului polițienesc.

Art. 15. — (1) Comisia de planificare, stabilire și evaluare a indicatorilor de performanță minimali este compusă din 4 membri, după cum urmează: 2 consilieri, un reprezentant al comunității și subprefectul.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) are următoarele atribuții:

a) participă la elaborarea planului de activități prevăzut la art. 18 lit. a) din Legea nr. 218/2002 și la fixarea indicatorilor de performanță minimali pentru serviciul polițienesc;

b) urmărește îndeplinirea indicatorilor de performanță, prezentând periodic informări în acest sens în plenul autorității teritoriale de ordine publică;

c) recomandă inițierea unor acte normative în domeniul asigurării climatului de siguranță publică;

d) atât la solicitare, cât și din proprie inițiativă se deplasează la sediile unităților de poliție și în raport de constatări formulează cereri sau recomandări ordonatorilor de credite pentru finanțare;

e) elaborează studii de specialitate, lucrări și documentații în domeniul ordinii publice;

f) elaborează raportul anual asupra eficienței poliției, care va fi prezentat în ședința consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, și care se dă publicității.

Art. 16. — (1) Comisia pentru probleme sociale, standarde profesionale, consultanță și drepturile omului este compusă din 4 membri, după cum urmează: 2 consilieri, un reprezentant al comunității și reprezentantul Corpului Național al Polițiștilor.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) are următoarele atribuții:

a) primește sesizări referitoare la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și face propuneri pentru soluționarea lor legală de către unitățile de poliție, organizând în acest scop audiențe;

b) monitorizează, din punct de vedere al ordinii publice, activitățile cotidiene și face recomandări scrise celor predispuși să încalce legea, pentru a-și revizui atitudinea (administratori de piețe, organizatori de manifestări cultural-artistice și sportive, administratori ai localurilor de alimentație publică, ai discotecilor, ai cazinourilor etc.);

c) ia măsuri de antrenare a populației în activități de asigurare a ordinii publice și a siguranței bunurilor persoanei;

d) recomandă tuturor structurilor cu atribuții educative luarea măsurilor necesare față de persoanele predispușe la încălcarea legii.

Art. 17. — (1) Activitatea autorității teritoriale de ordine publică se desfășoară în spații puse la dispoziție de Consiliul General al Municipiului București și de consiliile județene, după caz.

(2) În vederea executării atribuțiilor sale cu caracter permanent autoritatea teritorială de ordine publică își constituie un secretariat executiv format din minimum două persoane, încadrate pe funcții stabilite prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, respectiv a consiliului județean, prin suplimentarea corespunzătoare a posturilor Biroului de relații cu publicul din organigrama proprie acestora.

(3) Secretariatul executiv asigură primirea și trimiterea corespondenței, a petițiilor și sesizărilor cetățenilor, precum și relația cu presa.

Art. 18. — (1) Hotărârile autorității teritoriale de ordine publică sunt adoptate cu majoritate simplă, în cvorum de cel puțin 9 membri.

(2) Autoritatea teritorială de ordine publică nu are competențe în problemele operative ale poliției.

Art. 19. — Pentru activitatea desfășurată în plen și în comisii membrii autorității teritoriale de ordine publică au dreptul la o indemnizație de ședință stabilită de Consiliul General al Municipiului București, respectiv de consiliile județene.

CAPITOLUL IV

Elaborarea planului strategic anual

Art. 20. — Anual, în cursul lunii decembrie, pe baza concluziilor desprinse în urma consultării populației și a celor rezultate din analiza situației operative la nivelul unității administrativ-teritoriale, se întocmește un plan strategic pentru anul următor, cuprinzând principalele obiective ce trebuie îndeplinite de unitățile de poliție și indicatorii de performanță minimali.

Art. 21. — Planul va fi analizat în consiliul de conducere al Direcției generale de poliție a municipiului București, respectiv al inspectoratului de poliție județean, prezentându-se autorității un raport asupra resurselor materiale și umane necesare îndeplinirii obiectivelor stabilite, precum și cu privire la modalitățile practice preconizate pentru realizarea indicatorilor de performanță minimali.

Art. 22. — Cu aceste amendamente planul va fi supus aprobării plenului autorității teritoriale de ordine publică și va fi prezentat în prima ședință a Consiliului General al Municipiului București, respectiv a consiliului județean, un extras al acestuia fiind dat publicității.

Art. 23. — Planul strategic anual va avea următoarele capitole:

a) obiectivele naționale prioritare, identificate în programul de guvernare și în planul de activități al Ministerului de Interne și al Poliției Române;

b) obiectivele și prioritățile de interes local;

c) indicatorii de performanță minimali pentru serviciul polițienesc;

d) bugetul și dotarea poliției, cu specificarea alocațiilor bugetare și a nevoilor de suplimentare a acestora din surse extrabugetare.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii

Art. 24. — Prin exceptare de la dispozițiile art. 4, până la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 52 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cererea va fi adresată de către Comitetul de organizare Direcției generale de poliție a municipiului București, respectiv inspectoratului de poliție județean, pentru a desemna un reprezentant al său, urmând ca acesta să fie confirmat ulterior de organul teritorial competent al Corpului Național al Polițiștilor.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
